

N:o 144.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1906, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt aflidne lokomotivmästaren Carl Gustaf Nordströms änka.

(R. A.)

I en den 24 nästlidne april till Riksdagen aflåten proposition (n:o 133) har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att till aflidne lokomotivmästaren Carl Gustaf Nordströms änka Albertina Nordström, född Andersson, finge af trafikmedel utbetalas pension till ett årligt belopp af 550 kronor, att utgå från och med den 1 juni 1905 i enlighet med de grunder, som i 7 § af gällande reglemente för statens järnvägstrafiks änke- och pupillkassa stadgades rörande pensioner till änkor efter delägare i nämnda kassa.

Åberopade statsrådsprotokollet innehåller följande anförande af statsrådet och chefen för civildepartementet:

»Uti skrifvelse den 19 april 1906 har järnvägsstyrelsen anmält, att sedan lokomotivmästaren Carl Gustaf Nordström, hvilken innehaft anställning vid Malmö—Billesholms järnväg och, då nämnda järnväg öfvertogs af statsverket, öfvergått i statens järnvägars tjänst, numera

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 4 Saml. 1 Afd. 89 Häft. (N:is 144 o. 145.) 1

affidit, hade hans änka Albertina Nordström, född Andersson, uti en till järnvägsstyrelsen ställd skrift, med förmälan att hennes bemälda man icke varit delägare i enskilda järnvägarnas pensionskassa, anhållit, att genom styrelsens försorg pension af trafikmedel måtte åt henne utverkas.

Järnvägsstyrelsen anförde vidare, att af skrifvelsen bifogade dödsattest för Nordström samt rörande honom af vederbörande befäl utfärdade intyg äfvensom präst- och läkarbetyg för sökanden inhämtades, att Nordström den 20 november 1891 antagits till lokomotivförarförman och maskinmästare vid Malmö—Billesholms järnväg och därefter tjänstgjort vid nämnda järnväg till den 1 januari 1896, då han, samtidigt med statens förvärfvande af denna järnväg, inträdde i statens järnvägars tjänst; att Nordström, som afled den 2 maj 1905, städse med goda vitsord fullgjort sina åligganden; och att sökanden, som vore född den 6 januari 1851, lede af magkatarr och blodbrist samt vore oförmögen att genom arbete fullständigt försörja sig.

Angående sökandens förmögenhetsförhållanden meddelade styrelsen, att, enligt i afskrift företedt arfskiftesinstrument, sökanden af behållningen i boet tillskiftats ett belopp af 672 kronor 39 öre, under det att återstående behållningen, 608 kronor 32 öre, lika fördelats mellan tre till myndig ålder komna söner till makarna Nordström samt en deras fosterdotter.

Nordströms aflöningsförmåner vid statens järnvägar hade, för år räknadt, utgjort under år 1896 2,050 kronor, under 1897—1899 2,100 kronor samt från och med år 1900 2,400 kronor jämte hyresbidrag eller fri bostad; och hade Nordström, hvilken icke varit delägare i enskilda järnvägarnas pensionskassa, på grund af sin ålder vid öfvergång i statens järnvägars tjänst icke heller kunnat beredas inträde i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning.

Då genom beslut af Kungl. Maj:t och 1902 års Riksdag pensioner blifvit tillförsäkrade den personal, som vid västkustbanans inköp öfvergått i statens järnvägars tjänst och icke tillhörde någon pensionsinrättning, syntes i förekommande fall, då särskilda skäl därtill föreläge, pension jämväl böra beredas änkor och barn efter befattningshafvare, tillhörande denna personal; och erinrade järnvägsstyrelsen om, att Kungl. Maj:ts i sådant hänseende till 1903 och 1905 årens Riksdagar aflättna särskilda nådiga propositioner rörande änkor och barn efter vid Landskrona—Ängelholms järnväg före år 1896 och sedermera i statens järnvägars tjänst anställda stationskarlen Anders Nilsson och stationsmästaren Per Mårtensson, hvilka i likhet med öfriga befattningshafvare vid

nämnda järnväg icke tillhört någon pensionsinrättning, blifvit af Riksdagen bifallna.

I anledning af det anförda hemställde styrelsen, att åt sökanden måtte beredas pension att utgå från och med den 1 juni 1905 i enlighet med de grunder, som i § 7 af gällande reglemente för statens järnvägstrafiks änke- och pupillkassa stadgades rörande pensioner till änkor och barn efter delägare i nämnda kassa. Beträffande pensionens storlek föreslog styrelsen, att densamma måtte, i anslutning till de principer, som angifvits i Kungl. Maj:ts förenämnda nådiga proposition till 1905 års Riksdag angående pension åt stationsmästaren Mårtenssons änka och barn, bestämmas till ett årligt belopp af femhundrafemtio kronor, motsvarande i afrundadt tal tjugu procent af sökandens afidna mans, enligt stadgandet i § 3 af berörda reglemente, till 2,760 kronor beräknade årsaflöning.

Genom Kungl. Maj:ts och Riksdagens beslut rörande förbättrade pensionsförmåner för den personal, som i anledning af västkustbanans inköp öfvergått i statens järnvägars tjänst, hafva *dels* förhöjda pensioner beredts ej mindre de till denna personal hörande tjänstemän och betjante, hvilka vid öfvergången i statens järnvägars tjänst tillhörde enskilda järnvägarnas pensionskassa, än äfven änkor och barn efter dessa befattningshafvare, *dels ock* pension vid afskedstagandet tillförsäkrats den del af samma personal, som icke tillhörde någon pensionsinrättning. Såsom vid aflåtandet af propositionerna till 1903 och 1905 årens Riksdagar i fråga om pensioner åt stationskarlen Nilssons samt stationsmästaren Mårtenssons änkor och barn af dåvarande departementschefen, äfvensom af mig vid aflåtandet af propositionen till innevarande års Riksdag angående pension åt afidna banvakterna Johannes Nilssons och Jöns Perssons änkor framhållits, förefinnas skäl att, i den mån sådant visar sig erforderligt, bereda pensioner jämväl åt änkor och barn efter tjänstemän och betjante, tillhörande sistnämnda grupp af ifrågavarande personal.

Beträffande beloppet af den pension, som bör tillkomma sökanden, tillåter jag mig hänvisa till hvad vid aflåtandet af propositionen n:o 9 till 1905 års Riksdag angående pension åt stationsmästaren Mårtenssons änka och barn anfördes i fråga om pensionsbeloppet. Af då anförda skäl ansågs, att beloppet af pension åt stärbhusdelägare efter tjänstemän och betjante, tillhörande ifrågavarande grupp af järnvägspersonalen, borde fastställas till viss skäligen procent af tjänstehafvarens enligt pensionsreglementet beräknade aflöning, och att denna procent, på det att

pensionen måtte blifva till någon hjälp för änka och barn, icke borde sättas lägre än tjugu procent af berörda aflöning.

Det af järnvägsstyrelsen i nu förevarande fall till 550 kronor föreslagna pensionsbeloppet är äfven beräknadt i enlighet med berörda grunder.»

Utskottet, som mot denna Kungl. Maj:ts framställning icke haft något att erinra, får hemställa,

att hvad Kungl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 10 maj 1906.

På statsutskottets vägnar:

P. PEHRSON.
